



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד ירדן זאבי

נגד

הנאשם **חיים פלג**
ע"י ב"כ עו"ד שי רודה

גזר דין

(גרסה מותרת לפרסום):
חל איסור פרסום כל פרט העשוי להוביל לזיהוי הקטינה

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות: בעילה אסורה בהסכמה, לפי סעיף 346(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין"); גרם בעילה אסורה בהסכמה, לפי סעיף 346(א)(1) בצירוף סעיף 350 לחוק העונשין; החזקת חומר תועבה, לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.
- בהתאם לעובדות בהן הורשע, בין התאריכים 9.8.2017 ל- 4.9.2017 (להלן: "התקופה"), יצר הנאשם קשר עם ---, קטינה ילידת 11.4.2002 (להלן: "הקטינה"), תחילה באמצעות רשת האינסטגרם ובהמשך באמצעות יישומנים ווטסאפ וטנגו. במהלך התקופה ניהל הנאשם עם הקטינה התכתבויות אינטנסיביות בעלות תוכן מיני, בידעו כי מדובר בקטינה בת חמש עשרה וחצי:
- (א) במסגרת ההתכתבויות שלח הנאשם לקטינה תמונות וסרטונים בעלי אופי מיני, לרבות תמונת איבר מין גברי וכן ביקש ממנה לשלוח אליו תמונות וסרטונים של איבר מינה. בעקבות בקשות הנאשם שלחה לו הקטינה תמונות של איבר מינה והנאשם החזיקן במכשיר הטלפון הנייד שלו.
- (ב) במסגרת ההתכתבויות במהלך התקופה, ביקש הנאשם מהקטינה להחזיר אצבעות לאיבר מינה ולבצע מעשה אוננות. כמו כן, ביקש הנאשם מהקטינה כי תחזיר מלפפון לאיבר מינה. בהמשך, צילמה הקטינה את עצמה כשהיא מחזירה מלפפון לאיבר מינה ושלחה את הסרטון למכשיר הטלפון הנייד של הנאשם, לבקשתו. הנאשם צפה בסרטון והחזיקו ברשותו.
- (ג) במסגרת ההתכתבויות, קבעו הנאשם והקטינה להיפגש ביום 20.11.2017 (להלן: "הפגישה"). מספר ימים לפני הפגישה, ביקש הנאשם מהקטינה כי תגלח את איבר מינה, תסריט פעולה זו ותשלח את התיעוד למכשיר הטלפון הנייד שלו. בעקבות בקשות הנאשם, גזרה הקטינה את שיער ערוותה, תיעדה פעולה זו ושלחה את הסרטון לטלפון הנייד של הנאשם. הנאשם צפה בסרטון והחזיקו ברשותו. במקביל, הבטיח הנאשם לקטינה כי לקראת הפגישה ביניהם יגלח אף הוא את שיער ערוותו.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

(ד) בתאריך 20.11.2017, בשעות הצהריים, נפגשו הנאשם והקטינה בסמוך לבית הספר בו למדה --- הנאשם הסיע את הקטינה ברכבו (להלן: "הרכב") למקום מרוחק באזור מגוריה, ובעודם ברכב נגע בחזה של הקטינה מתחת לחולצתה. בהמשך, בעל אותה הנאשם בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה וכן החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה, בהסכמתה.

ראיות לעונש

2. ב"כ המאשימה הגישה מכתב שכתבה אמה של הקטינה, אשר תיארה את הפגיעה המתמשכת בקטינה וכן את השפעתם הקשה של האירועים על כל המשפחה. בנוסף, פירטה את הקשיים היומיומיים איתם הקטינה והמשפחה נאלצים להתמודד, עד היום. ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים רפואיים של הנאשם המעידים על נכות של 10% ממשרד הבטחון בשל הגבלה בתנועת הקרסול ונכות של 40% מהביטוח הלאומי בשל פגיעה בגבו. בנוסף, צירף מסמכים לפיהם הנאשם צפוי לעבור ביום 6.6.2023 ניתוח מיני מעקף קיבה, לשם הורדת משקל בשל דלקות ריאה חוזרות. הצדדים צירפו פסיקה לביסוס עמדתם לעונש.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את פער הגילאים המשמעותי, שלושים וחמש שנים, בין הנאשם לקטינה, וכן את העובדה שהקטינה הייתה בת חמש עשרה בלבד בעת ביצוע העבירות. בטיעוניה, התמקדה ב"כ המאשימה בנסיבות ביצוע העבירות, תוך ציון חומרת ביצוען תחילה במרחב הווירטואלי ובהמשך – אף מחוץ לו. בנוסף, פירטה את התמשכות הקשר בין הנאשם לקטינה, את העובדה שהנאשם רכש את אמונה, יזם שליחת צילום של איבר מינו, תכנן ויזם את המפגש ביניהם וקיים איתה לבסוף יחסי מין. במהלך כל תקופה זו, לא עצר הנאשם ולא חשב על הפסקת מעשיו בשל פגיעה בקטינה. דגש מיוחד ביקשה לתת לנזקים הנפשיים שנגרמו לקטינה לאחר שהבינה את משמעות המעשים, זאת בהתאם למפורט בראיות שהוצגו במהלך ניהול ההליך וכן מכתב אימה של הקטינה. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לחומרי התועבה שנתפסו בטלפון הנייד של הנאשם, אשר אמנם לא כלל סרטונים רבים אך חומרת העבירה נובעת לטענתה מאופי הסרטונים, כאשר באחד מהם נראית ילדה כבת 6-7. לאחר שציינה את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות וכן הפנתה לפסיקה, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לכל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם: לגבי עבירה גרם בעילה אסורה בהסכמה, מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 36 חודשים; לגבי עבירת בעילה אסורה בהסכמה, מתחם ענישה הנע בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשים; לגבי עבירת החזקת חומרי תועבה, מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר. במסגרת עתירתה לעונש, טענה כי יש מקום להעלאת רף הענישה המקובל בגין עבירות בעילה אסורה בהסכמה, זאת בהתחשב במגמה דומה בגין עבירות מין, מגמה שפסחה עד כה על עבירות אלה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 69333-01-20 מדינת ישראל נ' פלג

ב"כ המאשימה התייחסה לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, וטענה כי כתב האישום הוגש כשנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירות בשל מצבה הנפשי של הקטינה אשר חקירותיה נדחו מספר פעמים עקב הידרדרות במצבה הנפשי, ובהמשך התמשך ההליך המשפטי אף בשל נסיבות אלה. בנסיבות כוללות אלה, ולאחר שנתנה דעתה לכך שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה ביחס לעבירת החזקת חומרי תועבה, במרכז המתחם בעבירת גרם בעילה אסורה בהסכמה וברף הגבוה של המתחם לגבי עבירת בעילה אסורה בהסכמה. בנוסף, עתרה להטלת מאסר על תנאי ופסיקת פיצוי למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות, לאור קיומו של קשר הדוק בין המקרים, סמיכות זמנים ביניהם ומתלוננת אחת. בטיעוניו, חלק על מידת הפגיעה בערכים המוגנים שציינה ב"כ המאשימה, זאת לאור מספר סוגיות: ראשית, טען שהנאשם לא היה מודע למצבה הנפשי של הקטינה ולפיכך לא ניצל את מצבה; שנית, טען כי נסיבות המעשים המינייים בהם הורשע הנאשם אינן חמורות כמו ביצוע עבירות מין ללא הסכמה או כלפי מתלוננות צעירות מהקטינה; שלישית, טען כי יש להתחשב בכך שגילה של הקטינה היה קרוב ל-16, גיל ההסכמה; רביעית, טען כי אין מדובר בפגיעה מצד אדם קרוב, בן משפחה או מטפל שקורבן העבירה תלויה בו; חמישית, טען כי אין מדובר במקרה חמור בו מדובר בנאשם עם סטייה פדופילית, זאת בהתחשב בכך שבית המשפט נמנע מלקבל הערכת מסוכנות המצביעה על כך. ב"כ הנאשם ציין כי לאור העובדה שבסופו של יום הקטינה לא העידה בבית המשפט, נחסכה ממנה פגיעה משמעותית, נתון אותו יש לזקוף לטובת הנאשם. לאחר שהפנה לפסיקה בעניין מדיניות הענישה, עתר הסנגור לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות ועד ל-18 חודשי מאסר. אשר לעבירת החזקת חומרי תועבה, טען כי ככל שבית המשפט יראה לנכון לקבוע מתחם ענישה נפרד, הרי שתחתיתו היא מאסר מותנה.

לגבי מיקום הנאשם במתחם הענישה, ציין בא כוחו את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי, והדגיש את מצבו הרפואי כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו. בנסיבות אלה, טען כי אף אם בית המשפט לא יקבל את טיעוני ההגנה, הרי שלאור הפסיקה בעניין לופוליאנסקי יש להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם. בנוסף, ביקש לתת משקל לחלוף הזמן מביצוע העבירות. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, וכי בית המשפט יורה על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השרות וכן על קבלת הערכת מסוכנות מינית.

5. הנאשם בדברו טען כי הוא חף מפשע, "לא היה ולא נברא שום דבר". עוד טען כי הוא סובל מגב שבור, עם 52% נכות, משתמש במריחואנה רפואית, נזקק לתרופות שונות ועתיד לעבור ניתוח במעינים. לגבי מצבו המשפחתי, ציין הנאשם כי הוא גרוש עם שני ילדים.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. הצדדים חלוקים ביחס לשאלה האם יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל עבירה בה הורשע הנאשם או שמא מתחם ענישה אחד הכולל את כל העבירות. יש לבחון סוגיה זו בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)), במסגרתו נסיבות המקרים מלמדות על עוצמת הקשר בין העבירות. מספר רב של עבירות, ביצוע מתמשך ואף קיומם של מספר קורבנות עבירה, אינם שוללים את האפשרות לראות במכלול זה משום תכנית עבריינית אחת המחייבת קביעת מתחם ענישה אחד (ראו: ע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל**, פסקה 29 בפסק דינו של כב' השופט סולברג (17.3.2016)).

במקרה הנדון מדובר בעבירות מין אשר בוצעו על ידי הנאשם כלפי קטינה מסויימת, במהלך פרק זמן קצר יחסית, כחלק מתכנית עבריינית אחת: במהלך תכנית זו יצר הנאשם קשר עם הקטינה באמצעות יישומונים; ביקש ממנה לתעד ביצוע מעשים מיניים, לרבות החדרת מלפפון לאיבר מינה וגזירת שיער ערוותה, ולשלוח תיעוד זה לעיונו; הנאשם שמר סרטוני תועבה הכוללים תיעוד זה וכן סרטונים נוספים; הנאשם נפגש עם הקטינה וקיים אתה יחסי מין בהסכמה, בהמשך לתכנון שבוצע במהלך הקשר האינטנסיבי ביניהם באמצעות היישומונים. לפיכך, מתקיים קשר הדוק בין המעשים השונים והעבירות אותן ביצע הנאשם, ובהתאם יש לקבוע מתחם ענישה אחד. במסגרת מתחם ענישה זה, על בית המשפט לשקול את המעשים השונים שביצע הנאשם ואת מידת חומרתם, אף אם סווגו כחלק מאירוע אחד (ע"פ 6888/17 **אריה (ריקו) שירזי נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (10.12.2018)). כך, במסגרת קביעת מתחם הענישה יש להתייחס לצירוף העונשים המירביים אותם ניתן להטיל בגין כל אחד מהמקרים:

"כאשר מדובר ב'אירוע אחד' שכולל 'מספר מעשים' – התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין על אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע..."

(ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, פסקאות 141-140 (29.06.2015). ראו עוד את הוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין, לגבי הצורך בשמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ותקופת המאסר, ככל שיוטל).

7. תכלית **הערכים המוגנים** העומדים בבסיס עבירות המין, היא הגנה על שלמות הגוף והנפש, שמירה על כבוד האדם, צנעת הפרט, והבטחת בחירתו החופשית של אדם על גופו. במקרה בו מדובר בקטינים מעל לגיל 14 ומתחת לגיל 16, הכיר המחוקק בחוסר בשלות קבוצת גיל זו לגבש שיקול דעת מלא והסכמה אמיתית וחופשית לגבי קיום יחסי מין. לפיכך, על מנת להגן על נפשם הבלתי בוגרת של קטינים המצויים בעיצומו של תהליך התבגרות, וכן למנוע פגיעה בערכים המוגנים שלעיל, נקבע איסור פלילי על קיום יחסי מין בהסכמה ביחס לקבוצת גיל זו. לנוכח החשיבות שבהגנה על חוליה חלשה זו, ופוטנציאל הפגיעה הקשה בהם, קבע המחוקק את עבירת הבעילה בהסכמה כעבירת פשע שהעונש המירבי לצדה עומד על חמש שנות מאסר.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

באופן דומה, אף עבירת החזקת חומרי תועבה נועדה להגן על קטינים מפני התעללות מינית הנובעת מכך שמחזיק חומרי התועבה למעשה מעודד את התופעה ותורם לה, גם אם בעקיפין. כך, "סיווג כ'עוון' אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו" (רע"פ 3890/09 מור נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (18.5.2009)).

לפיכך, העונש המירבי האפשרי במקרה הנדון מורכב מצירוף העונשים המירביים בגין שני מעשים של בעילה אסורה בהסכמה וכן עבירת החזקת חומר תועבה.

8. **נסיבות המקרה** הן בעלות משקל רב בעת בחינת עקרון ההלימה המנחה, השוקל את חומרת המעשה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם, ומתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים כפי שנובע מאותן נסיבות (סעיפים 40ב', 40ג' לחוק העונשין).

במקרה הנדון מתקיימים מספר שיקולים מחמירים הקשורים בנסיבות ביצוע העבירות ומשפיעים על חומרת מעשה העבירה, על קביעת מידת אשמו של הנאשם ועל עומק הפגיעה בערכים המוגנים. כפי שטען ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, אכן ניתן להצביע על נסיבות בהן בוצעו עבירות מין חמורות יותר, אולם הדבר אינו משפיע או מפחית מעוצמת הנסיבות המחמירות במקרה זה:

(-) **התכנון שקדם לביצוע העבירות.** הקשר בין הנאשם לקטינה נוצר ביום 9.8.2017, ונמשך כשלושה חודשים עד לאחר המפגש ביניהם ביום 20.11.2017 (סעיף 34 להכרעת הדין). תיעוד ההתכתבויות הרבות בין הנאשם לקטינה בטרם המפגש היחיד ביניהם (ת/26), מלמד על האופן בו תכנן לבצע את העבירות, דרך קידום הביצוע לאורך זמן ועד להוצאתו לפועל. עקב בצד אגודל. אפנה למספר דוגמאות מהכרעת הדין המבססות תכנון שהתקדם והתפתח לאורך כשלושה חודשים, בשיקול דעת, תוך ניצול חוסר בשלותה של הקטינה, תכנון שהביא לכדי ביצוע העבירות במהלך תקופה זו ועד להבשלתו אף לביצוע בעילת הקטינה במהלך מפגש פיזי ביניהם:

- הנאשם ידע החל מתחילת הקשר כי הקטינה בת 15 בלבד, וכאשר הקטינה העלתה ספקות לגבי הקשר איתו – פעל לחזקה: כשכתב לקטינה בשלב מוקדם ביותר של הקשר "**אוהב אותך קטנטונת**" השיבה לו הקטינה "**אני כולה בת 15**", ובתגובה ענה הנאשם "**את קטנטונת שלי**" (סעיף 34 להכרעת הדין); בהמשך ההתכתבויות ביניהם הנאשם אף כינה את הקטינה "**אשתי**"; בהתכתבות מאוחרת יותר, כעשרה ימים לאחר תחילת ההתכתבויות ביניהם, ביקשה הקטינה לנתק את הקשר עם הנאשם והודיעה לו כי הקשר ביניהם "**לא ילך**" וכי היא מאד מצטערת. על אף דברים אלה, הנאשם המשיך בטיפוח הקשר ובתכנון ביצוע העבירות, והשיב לה באופן אמוציונלי לכאורה כי לבו נשבר, ביקש כי לא תוותר וכי תילחם על קשר זה (סעיף 34 להכרעת הדין).

- הנאשם ביקש מהקטינה לשלוח אליו צילומים וסרטונים מיניים, לרבות של איבר מינה ובהמשך, לבקשותיו, אף קיבל זאת ממנה (סעיף 36 להכרעת הדין).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

- הנאשם תכנן וקידם את רצונו לראות כיצד הקטינה גוזרת את שיער ערוותה: תחילה התעניין האם הקטינה מורידה את שיער הערווה; בהמשך יעץ לה כיצד לעשות כן, בירר האם עשתה זאת, והזכיר לה שוב ושוב כי עליה לעשות כן; לבסוף ביקש הנאשם מספר פעמים, ואף הביע תחנונים, כי תסריט פעולה זו ותשלח אליו את התיעוד (סעיף 37 להכרעת הדין).

- לאחר שהצליח לשמור על קשר ההתכתבויות עם הקטינה וקבלת תיעוד מיני ממנה, לרבות החדרת מלפפון לאיבר מינה לבקשתו (סעיף 38 להכרעת הדין), תכנן הנאשם לבעול את הקטינה. לשם כך, פנה אליה בבקשה להיפגש איתו ותכנן בקפידה כיצד יפגשו ויקיימו יחסי מין (סעיף 39 להכרעת הדין).

לאור ראיות אלה, שפורטו בהרחבה בהכרעת הדין, ניתן בהחלט ללמוד על תכנון קפדני ומתמשך שקדם לביצוע העבירות, בדרך של בניית אמון, חיבה וטיפוח הקשר, תוך התקדמות הדרגתית בביצוע העבירות. בנוסף, יש להתחשב בפרק הזמן הממושך במהלכו ביצע הנאשם את העבירות, משך כשלושה חודשים במהלכם לא עצר לשקול את מעשיו ולא חדל מהוצאת תכניתו העבריינית אל הפועל.

(-) **אופן ביצוע העבירות.** המקרה הנדון חושף את הצד האפל של המרשתת, המספק נגישות ואנונימיות באמצעותן מתאפשרת פגיעה קשה בחוליות החלשות של החברה. כב' השופט עמית תיאר תופעה זו בצורה חדה וברורה:

"המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי... כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת."

(בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.3.2013) (להלן: "בש"פ פלוני").

נסיבות המקרה הנדון משתלבות היטב עם תיאור התופעה כאמור: החל מהדרך בה "איתר" הנאשם את הקטינה במרשתת; דרך מסך האנונימיות אשר אפשר לו לנצל את הידיעה שמדובר בקטינה ולבנות סיפור רקע שקרי; רכישת אמונה של הקטינה באמצעות כתיבת מניפולציות רגשיות שונות; נגישות המרשתת לשם קשר



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

אינטנסיבי ביותר אשר נמשך לא פעם שעות רבות ביממה; העברת מסרים מיניים, לרבות תיעוד, בדרך קלה ופשוטה. נסיבות אלה ממחישות בדרך קרה וקשה את הסכנות הכרוכות בשימוש במרשתת, את הטורף אשר ארב שם לקטינה וחדר בדרך מניפולטיבית ובוטה אל חייה וחיי משפחתה. זאת ועוד: מקרה זה מדגים את הקושי הבלתי נסבל של הורים להגן על ילדיהם הקטינים מפני אותם זדים העושים שימוש במרחב בו קצרה ידם מלהושיע, כפי שתיארה אמה של הקטינה - "לא הצלחנו להגן על הבת שלנו. בבית שלנו, בתוך הקהילה הכאילו בטוחה שלנו" (טמ/1).

בית המשפט העליון התייחס לצורך בהלימת הענישה לכלל נתונים אלה:

"בית משפט זה עמד על כך שגזירת דינם של אלו הפועלים בחסות הרשת צריכה להלוט את קלות ביצוע העבירה, פוטנציאל ההישנות שלה ופוטנציאל הפגיעה בה, אשר מושפעים מהנגישות הרבה לרשת; האנונימיות שהיא מספקת; קלות ההפצה בה; ואף היכולת לפגוע בנפגעי העבירות שעה שהם מצויים בביתם" (ע"פ 8720/15 מדינת ישראל נ' שמעון פינטו, פסקה 21 (11.9.2016)).

(-) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות. בהתאם למפורט לגבי התכנון שקדם לביצוע העבירות, וכן אופן ניצול השימוש במרשתת, חלקו של הנאשם בביצוע הוא משמעותי ביותר ומרכזי. הנאשם הוא שקידם והוביל את ביצוע העבירות, על אף שיכול היה להימנע מכך.

(-) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות. פגיעה מינית בקטין מקיימת פוטנציאל ממשי לנזק קשה וארוך טווח, בשל חוסר בשלות נפשית ותחילת התפתחות אישיות מגובשת:

"הפגיעה בנפשו של הקטין בשלב זה של חייו, שבו טרם התגבשה אישיותו באופן מלא, מותירה בו פעמים רבות צלקות עמוקות ומתמשכות. מכאן הצורך להטיל עונשים משמעותיים ומרתיעים על המבצעים של עבירות אלה, באופן שיגן על שלמות גופם, נפשם ובטחונם של קטינים" (ע"פ 7046/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.8.2021)).

לנוכח הנזקים הקשים וארוכי הטווח של עבירות מין המבוצעות בקטינים, יש להחמיר בענישה ולהעביר מסר חד משמעי בדמות הטלת עונש מאסר ממושך:

"עבירות מסוג זה פוצעות את הקורבנות בגוף ונפש, ועל כן הולם אותן עונש של מאסר ממושך" (ע"פ 5149/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 92 (13.1.2014)).

באופן דומה, החזקת חומרי תועבה גורמת ליצירת אותם חומרים ומעודדת את הפקתם, תוך אפשרות ממשית וסבירה לפגיעה קשה לשם כך, בקטינים המצולמים:

"יצירה והפקה של חומר פורנוגרפי של קטינים, כרוכה לא פעם בפגיעה פיזית בקטינים עצמם כשהם מודעים למתרחש בעת שהם מצולמים בעירום או מקבלים הוראות לבצע מעשים בעלי אופי מיני" (ע"פ 1269/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (23.12.2015)).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 69333-01-20 מדינת ישראל נ' פלג

(-) **הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות.** בהתבסס על ראיות ועדויות של מספר עדות מומחיות, נקבע בהכרעת הדין כי בעקבות הקשר עם הנאשם וכתוצאה ממנו חלה אצל הקטינה תגובה נפשית קשה וקיצונית (סעיפים 19-22 להכרעת הדין). העבירות שביצע הנאשם הפכו את חיי הקטינה מן הקצה אל הקצה. נערה שאובחנה עם תסמונת אספרגר לפני מעשי הנאשם, אך שולבה במערכת החינוך הרגילה ולא נזקקה לטיפול פסיכיאטרי, צנחה כתוצאה ממעשיו אל תהום שתחתיתה לא ידועה: חוסר שינה ו"פלאשבקים"; אכילה רגשית וכפייתית; אבחונה כסובלת מדכאון, פוסט טראומה כתוצאה מהמעשים, עם מורכבות של רגשות אשם ואחריות; דחף לפגיעה עצמית; מספר אשפוזים פסיכיאטריים; מספר נסיונות אובדניים בדרך של בליעת כדורים, חיתוך פרקי אמות ידיה ודחף לקפיצה מבניין. מעשי הנאשם הביאו לקריסת נפשה של הקטינה, ממנה לא התאוששה עד היום על אף השנים שחלפו (ראו סעיפים 19-22 להכרעת הדין; סעיפים 19-20 להחלטה מיום 23.5.2022 המפרטים את המסמכים הרפואיים הרלוונטיים; טמ/1).

מעגלי ההרס והדף האירועים לא הצטמצמו לפגיעה אנושה בקטינה בלבד: הוריה נאלצו להתמסר ולהתמקד בטיפול בה, תשומת לבם נגרעה מילדיהם האחרים ומהוריהם הקשישים. הוריה של הקטינה נזקקים בעצמם לטיפול בעקבות תוצאות האירועים (טמ/1). הדבר הביא אף לפגיעה כלכלית במשפחה בשל ירידה בהיקף עבודת אמה של הקטינה על מנת לטפל בה, וכן לנוכח הוצאות רבות הנדרשות עד היום לצורך הטיפול (ראו בהרחבה את מכתב אימה של הקטינה טמ/1).

(-) **ניצול לרעה של כוח הנאשם ואופי יחסיו עם הקטינה.** הנאשם ניצל את גילה הצעיר של הקטינה, חסרת ניסיון החיים, עת היתה מצויה בשלבי התבגרות מוקדמים ורגישים בהם אישיותה ונפשה טרם בשלו, התעצבו והתגבשו. נתון זה מקבל משנה תוקף נוכח הפער הגדול בין גילאי הקטינה והנאשם, אשר היה בן 50 בעת ביצוע העבירות. הנאשם ניצל לרעה נתונים אלה על מנת לתכנן את תכניתו העבריינית ולהוציאה אל הפועל, כפי שפורט לעיל (ראו בהרחבה בהכרעת הדין). פערי הגיל בין הקטינה לנאשם מוסיפים על חומרת מעשיו:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן הרבה של עבירות מין בקטינים, אשר מטבע הדברים מתבצעות תוך ניצול תמימותם וחוסר בגרותם. הודגש כי חומרתן של עבירות מין המבוצעות בקטינים נובעת בין היתר מיחסי הניצול הטמונים בקטינותם, וכי אופי היחסים הנובע מפער הגילים מקנה ליחסים אלה את אופיים הפלילי אף מקום בו נעשו היחסים בהסכמה" (ע"פ 3428/15 גלעד מאור נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.6.2016)).

9. הצדדים היפנו לפסיקה ממנה ביקשו ללמוד על הענישה הנהוגה. עיון בפסקי דין אלה מעלה כי אינם משקפים נסיבות הדומות למקרה הנדון, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את עומק הנזק שנגרם לקורבן העבירה, ובחלקם אף דנו בעבירות שונות.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין שעסקו בעבירות הטרדה מינית ומעשים מגונים או בעבירות חמורות של גרם אינוס קטינה, ריבוי מתלוננות ועוד. ב"כ הנאשם צירף שני פסקי דין בלבד, מהם קשה ללמוד על "מדיניות ענישה נהוגה", בוודאי כאשר מדובר בנסיבות שונות. פסק הדין הראשון, ע"פ 1697/19, דן בעבירה אחת של בעילה אסורה בהסכמה וכן במעשה מגונה, ובו הוטל על הנאשם מאסר למשך 12 חודשים. באופן שונה מהמקרה שבפני, אין מדובר בתכנון ובביצוע העבירות תחילה דרך המרשתת, תוך הצגת מצג שווא של גיל הצעיר מגילו האמיתי של הנאשם; מדובר במקרה אחד של בעילה אסורה בהסכמה ללא מקרה נוסף של גרם בעילה אסורה בהסכמה; הנזקים שפורטו לגבי המתלוננת אינם קרובים בחומרתם לאלה שנגרמו לקטינה; מדובר בנאשם אשר הודה במיחוס לו; ניתן דגש בעונש שהוטל להתדרדרות במצבו הנפשי והבריאותי של הנאשם, ולנסיבותיו האישיות המורכבות. פסק הדין השני אליו היפנה הסנגור, ת"פ (שלום ת"א) 49350-06-14, דן בשתי עבירות בעילה אסורה בהסכמה וכן בעבירת מעשה מגונה בהסכמה אשר בוצעו תוך ניצול יחסי מטפל-מטופל. אותו מקרה לא עסק בערכים המוגנים הרלוונטיים למקרה הנדון, הנובעים מהצורך להגן על נפשם הרגישה, העדינה והבלתי בשלה של קטינים, או בנסיבות המורכבות הנובעות מהאנונימיות המתאפשרת במרשתת שהובילה לתופעה של פגיעות מיניות בקטינים באמצעותה.

קיים קושי לאתר מקרים בהם התקיימו אותן נסיבות של המקרה הנדון, אולם אפנה למספר פסקי דין בהם נסיבות דומות ככל הניתן, מהם ניתן ללמוד על מגמה של ענישה מחמירה:

- רע"פ 10694/08 **מרדכי דמתי נ' מדינת ישראל** (12.4.2010), בו אישר בית המשפט העליון עונש של ארבע שנות מאסר אשר הוטל על נאשם שהכיר קטינה בת 15 במרשתת, קיים איתה יחסי מין בהסכמה וביצע בה מעשה סדום.
- רע"פ 7296/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (21.9.2016), אשר דן בעבירות נסיון בעילה אסורה בהסכמה וכן בביצוע מעשה סדום (מין אוראלי) בקטינה בת 14 אותה הכיר הנאשם בעת שביקרה בבית אחותה של בת זוגו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטל עונש של 20 חודשי מאסר, אשר אושר בבית משפט המחוזי ובבית המשפט העליון. אותו מקרה לא עסק בביצוע עבירה מאחורי חשכת המרשתת, כפי שאירע בחלק משמעותי של המקרה שבפני.
- ע"פ 37099-10-18 (מחוזי ירושלים) **פלוגי נ' מדינת ישראל** (10.12.2018) (לא פורסם), עסק בעבירות בעילה אסורה בהסכמה, נסיון בעילה אסורה בהסכמה ומעשה סדום, וכן החזקת חומרי תועבה. הנאשם באותו מקרה הכיר את המתלוננת באמצעות חדרי שיחוח במרשתת, והורשע בעבירות לאחר שנקבע כי סבר שגילה הוא 14 (על אף שגילה בפועל היה 13). בית המשפט המחוזי אישר עונש של 40 חודשי מאסר שהוטלו על הנאשם בבית משפט השלום.

בית המשפט העליון הדגיש את הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בגין עבירות מין, במיוחד כשמדובר בפגיעה בקטינים, וציין אך לאחרונה כי "**חלה תמורה במדיניות הענישה בעבירות מין בשנים האחרונות, כך שהמדיניות הנוהגת כיום מחמירה מזו שנהגה בעבר, בייחוד במקרים שבהם נפגע העבירה הוא קטין... על כן, יש לבחון את טענות הצדדים**



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

לעניין העונש בראי מגמה זו"י (ע"פ 766/21 חליל רביעה נ' מדינת ישראל, פסקה 41 (23.2.2023) והאסמכתאות שם).

יש לחדד כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה:

"מדיניות הענישה הינה אך אחד הפרמטרים בהם מסתייע בית המשפט לעיצוב המתחם וכמתבקש גזירת העונש בגדרו... ידוע הוא שמלאכת גזירת הדין איננה מלאכה חישובית של הצבת נתונים במשוואות, כי אם מלאכת מחשבת, שנגזרת ממידת הפגיעה בערך המוגן ומנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, הן בהתייחס לנסיבות העושה והן בהתייחס לנסיבות המעשה, שקלא וטריא שנוצקים לתוכה שיקולים ערכיים שלעולם אינם מתמצים בתחשיבים אריתמטיים."

(ע"פ 6390/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (10.2.2021). ראו עוד בעניין זה, ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

10. בהתאם לעקרון ההלימה המנחה, בהתחשב במידת אשמו של הנאשם, בחומרת מעשיו בנסיבותיהם, בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה הגבוהה בהם, בפסיקה הנהוגה, ותוך מתן דגש על מידת הנזק שנגרם לקטינה - אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר למשך 20 חודשים ועד ל-60 חודשים, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

העונש המתאים

11. הנאשם יליד 1967, ללא הרשעות קודמות בעברו, גרוש ואב לשני ילדים. יש לתת משקל לכך שזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים, וכן להתחשב בכך שריצוי מאסר בגילו ובמצבו הרפואי, לראשונה בחייו, הוא בעל השפעה משמעותית עליו (ראו התייחסות למצבו הרפואי בהמשך).

הנאשם החליט לכפור בעבירות שיוחסו לו ולנהל הוכחות. לפיכך, לא ניתן לזקוף לזכותו נטילת אחריות, נסיון לפצות על הנזק הכבד שגרם, או מאמץ כלשהו לחזור למוטב. למעשה, הנאשם לא עבר במשך שנים מאז ביצוע העבירות כל נסיון לבחון את הרקע שהביאו לבצע את המעשים הנלוזים בהם הורשע, בין אם טיפולי ובין אם אחר, ולא הצביע על ראשית הפנמה או הבנה של הפסול שבמעשיו. אין להחמיר עם הנאשם על שדרש כי תוכח אשמתו ואין לזקוף לחובתו נתונים אלה, אולם היה בכוחם לשמש לזכותו ככל שהיו מתקיימים. בנסיבות אלה, כאשר לא ניתן משקל לחובת הנאשם בשל הנתונים כאמור, ולאור סוג העונש שיש להטיל עליו, לא ראיתי לנכון להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם לקבלת הערכת מסוכנות בעניינו (ראו לעניין זה, רע"פ 5606/19 פלוני נ' מדינת ישראל (5.9.2019)).

12. על רקע ניהול ההוכחות, ציין ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש כי בשל העובדה שבסופו של יום הקטינה לא העידה בבית המשפט נחסכה ממנה פגיעה משמעותית, נתון אותו יש לזקוף לזכות הנאשם. התקשיתי עד מאד לקבל טיעון זה. אצמצם את התייחסותי לנזק שנגרם לקטינה לאחר הגשת כתב האישום ונוכח אופן ניהול ההליך, אף זאת – בתמצית בלבד: בהתאם למסמכים הרפואיים ולעדויות העדות המומחיות שהתקבלו בבית המשפט, ניהול ההליך הפלילי כנגד הנאשם, לאחר שכפר במיוחס לו, גרם להחמרה משמעותית במצבה



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 69333-01-20 מדינת ישראל נ' פלג

הנפשי של הקטינה. במשך כשנתיים וחצי, מאז הוגש כתב האישום ועד לקבלת ההחלטה לפטור את הקטינה מעדות, חלה החמרה קיצונית במצבה הנפשי בשל התנהלות ההליך המשפטי ומצבי סטרס שנגרמו שוב ושוב לקראת מועדים בהם היתה אמורה להעיד בבית המשפט. מצבים אלה העמיקו את המשבר הנפשי בעקבות מעשי הנאשם, והביאו את הקטינה לבצע נסיונות אובדניים בדרכים שונות – בליעת כדורים, חיתוך פרקי אמות ידה, רצון לקפיצה מבניין. בנסיבות אלה, אושפזה הקטינה מספר פעמים במחלקה סגורה במרכז לבריאות הנפש (ראו בהרחבה סעיפים 23-18 להחלטה מיום 23.5.2022).

על רקע מצב נפשי קשה זה והגורמים לו, הוגשו שתי בקשות לקביעת תנאי העדה ובהמשך בקשה לפטור את הקטינה מעדות. ב"כ הנאשם התנגד לכל הבקשות. התנגדויות אלה נעשו על מנת לשמור על זכויותיו של הנאשם, ולא ניתן לזקוף זאת לחובתו. יחד עם זאת, דרושה מידה לא מבוטלת של ציניות על מנת לטעון כי העובדה שהקטינה לא העידה בסופו של יום, לאור החלטת בית המשפט ובניגוד להתנגדותו הנחרצת של הנאשם, צריכה לשמש לזכותו.

13. סוגיה נוספת אליה התייחס ב"כ הנאשם, היא חלוף הזמן – כחמש שנים וחצי מאז ביצוע העבירות. אף בסוגיה זו, יש לתת משקל למצבה הנפשי של הקטינה בעקבות מעשי הנאשם וניהול ההליך הפלילי. העבירות שביצע הנאשם התגלו במלואן בתחילת שנת 2018, בעקבות סדנה בה השתתפה הקטינה, וגרמה לה להבין את מהות המעשים שביצע הנאשם במהלך סוף שנת 2017. כתוצאה מהבנה זו, חלה התדרדרות קשה במצבה הנפשי של הקטינה, עד כדי אשפוז ראשון במרכז לבריאות הנפש. פרק זמן מסוים, במהלכו טופלה הקטינה, חלף עד לקבלת החלטה כי ניתן להגיש כתב אישום, אשר הוגש בחודש ינואר 2020. אף בהמשך, קושי בשמיעת עדותה של הקטינה לנוכח התדרדרות מצבה הנפשי, בעקבות ניהול ההליך המשפטי, הביא לביטול דיונים בהם היתה אמורה להעיד וכן לצורך בשמיעת עדויות של מספר מומחיות לגבי מצבה הנפשי. כך, עיקר הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות ועד היום הוא תוצאה של השפעת המעשים וכן של אופן ניהול ההליך המשפטי, על מצבה הנפשי של הקטינה.

לפיכך, יש לתת משקל מסוים לעובדה שחלפו כחמש שנים וחצי מאז ביצוע העבירות, אולם לא ניתן שלא להתייחס אף לסיבות אשר הביאו לכך.

14. ב"כ הנאשם טען כי יש להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם, לאור הפסיקה בעניינו של לופליאנסקי (ע"פ 5669/14 אורי לופליאנסקי נ' מדינת ישראל (29.12.2015)). עיון במסמכים שהוגשו לגבי מצבו הרפואי של הנאשם, מעלה כי נקבעו לו 10% נכות משרד הביטחון בשל הגבלה בתנועות הקרסול, וכן 42% נכות ביטוח לאומי בשל פגיעה בעבודה שהביאה לפריצת דיסק ובהמשך לניתוח כריתת הדיסק. יש לתת משקל מסוים למצב רפואי זה, על אף שלא מנע מהנאשם מלבצע את העבירות בהן הורשע, אולם וודאי שאין מדובר בקושי רפואי איתו ש"ס לא יוכל להתמודד או בחשש ממשי לתוחלת חייו של הנאשם ככל שירצה מאסר בפועל, כפי שנקבע:

"ההכרעה בעניין לופליאנסקי נעשתה על רקע נסיבותיו המיוחדות של אותו מקרה, בהן בית המשפט התרשם, בין היתר, כי עונש מאסר עשוי להביא לקיצור ממש של תוחלת חייו בשל מחלתו... ככלל, מצב



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 69333-01-20 מדינת ישראל נ' פלג

בריאותי קשה איננו מקנה לעבריין פטור מעונש מאסר בפועל בגין מעשיו, ככל שעונש זה מוצדק לגביו לאחר הרשתתו... הנחת המוצא היא שגורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל מצבים רפואיים שאינם פשוטים, וחזקה היא שהאסיר יקבל את הטיפול הרפואי לו הוא נזקק בין כותלי בית הסוהר"
(רע"פ 1076/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.2.2016)).

15. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם פיצוי, בהתאם להוראת סעיף 77 לחוק העונשין. מדובר ברכיב בעל אופי אזרחי המשלב בתוכו מאפיינים עונשיים. בין התכליות הקיימות לרכיב זה, הן מתן סעד לנפגע העבירה בטווח זמנים קצר מבלי שיאלץ להמתין לסיום הליך אזרחי בעניינו; הכרת החברה בסבלו של הנפגע; העלאת מעמד קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מההכרה בזכויותיו בהליך זה, ועוד (ראו ע"פ 8745/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 30 (30.11.2011)). אשר לשיעור הפיצוי, מדובר כאמור בפיצוי ראשוני אותו פוסק בית המשפט ככלל על דרך האומדנא. המחוקק קבע התוויה כללית בלבד לפיה ניתן לפסוק פיצוי לנפגעי עבירה בגין "נזק וסבל", ולעניין תיחום סכום הפיצוי הסתפק בקביעת תקרה סטטוטורית (ראו דנ"פ 5625/16 אסרף קארין נ' אבנר טווק בוקובזה, פסקאות 31-32 בפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) חיות, (13.9.2017)). עוד נקבע, כי מצוקה כלכלית של המורשע או של משפחתו, אינה מהווה שיקול בעת קביעת פיצוי לנפגע עבירה במסגרת הליך פלילי (ע"פ 990/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 47 (30.11.2022)).

בית המשפט נחשף במהלך ניהול הליך זה למידת הפגיעה העמוקה בקטינה בשל מעשי הנאשם, לשבר העמוק שנפער בנפשה ללא איחוי עד כדי נסיונות אובדניים חוזרים ואשפוזים במחלקה סגורה. עוד עלה מהראיות שהוצגו, כי הקטינה נזקקת מאז האירועים לטיפול נפשי אינטנסיבי, ולמסגרות חוץ ביתיות מיוחדות (ראו ראיות המפורטות בהחלטה מיום 23.5.2022 וכן המפורט בטמ/1). הנזק והסבל שנגרמו לקטינה אינם ניתנים לפיצוי. יחד עם זאת, אני מוצא כי יש להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי שיהיה בו משום סעד כלשהו שסייע לקטינה בטיפול והחלמה, ויעיד על ההכרה בסבלה ובזכויותיה במסגרת הליך זה.

16. כחלק מקביעת העונש המתאים, יש להתייחס לסוג העבירות בהן הורשע הנאשם ולאופיין. עבירות מין כנגד קטינים המבוצעות תוך שימוש במרחב הוירטואלי של המרשתת, מספקות נגישות רבה ומאפשרות אנונימיות המהווה כר פורה לפגיעה קלה בחוליה חלשה זו בחברה. לפיכך, יש מקום למתן משקל מסוים בעת קביעת העונש אף לצורך בהרתעת הרבים. כך, נקבע כי קיים מקום בהתייחסות הענישה לצורך בהרתעת עבריני מין פוטנציאליים:

"מדיניות הענישה בעבירות מין צריכה להיות מחמירה, ולבטא את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לנפגעי עבירות אלה...וכן את האינטרס הציבורי בהרתעתם של עבריני מין פוטנציאליים"
(ע"פ 3175/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (24.3.2016)).

כך, הודגש האינטרס החברתי של ענישה מרתיעה בגין עבירות מין שבוצעו בקטינים:

"מדיניות הענישה הנוהגת מחמירה בעבירות מין שבוצעו בקטינים, תוך העברת מסר חד-משמעי של הוקעה וסלידה חברתית מן



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"ע 20-01-69333 מדינת ישראל נ' פלג

המעשים, וכביטוי לאינטרס החברתי תוך מתן משקל מרכזי לשיקולי גמול והרתעה"
(ע"פ 2147/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.9.2014)).

וכך התייחס כב' השופט עמית בעניין בש"פ פלוני לזהות מבצעי העבירות באמצעות המרשתת כ"אנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי". בהתאם, נקבע הצורך במסר עונשי של הרתעת הרבים בשל ביצוע עבירות אלה:

"יש אף להדגיש את הצורך בהעברת מסר עונשי מובהק למנצלים את רשת האינטרנט למטרות פוגעניות ולסיפוק יצרים מיניים אפלים ומעוותים" (ע"פ 6357/11 אבינועם ברברמן נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (4.7.2013)).

לפיכך, הצורך בהרתעת הרבים מתחדד ומתעצם לנוכח סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ואופי ביצועו, המאפיין אף אנשים ללא רקע עברייני, כגון הנאשם שבפני.

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, לרבות הצורך בהחמרה מסוימת לשם הרתעת הרבים, אני מוצא כי יש למקם את עניינו של הנאשם במרכז מתחם הענישה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 40 חודשים.
- ב. מאסר למשך 12 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מין מסוג פשע במשך שלוש שנים.
- ג. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מין מסוג עוון במשך שלוש שנים.
- ד. פיצוי לקטינה בסך 50,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.8.23 ומידי חודש בחודשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, במעמד הצדדים.

איתן קורנהאוזר, שופט